

HRVATSKI SABOR

1729

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

Proglašavam Zakon o elektroničkim medijima, koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 15. srpnja 2003.

Broj: 01-081-03-2639/2

Zagreb, 21. srpnja 2003.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju prava, obveze i odgovornosti pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost proizvodnje i objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga putem elektroničkih medija, te interes Republike Hrvatske u području elektroničkih medija.

Članak 2.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

Elektronički mediji: televizijski i radijski programi, te elektroničke publikacije.

Elektroničke publikacije: programski sadržaji koje fizičke ili pravne osobe prenose putem informacijsko-komunikacijskih veza na način da su dostupni širokoj javnosti bez obzira na njihov opseg.

Nakladnik elektroničkog medija (u daljnjem tekstu: nakladnik): je svaki koncesionar radija i televizije, Hrvatska radiotelevizija, te fizička ili pravna osoba koja proizvodi i/ili objavljuje elektroničke publikacije.

Djelatnost proizvodnje i prijenosa programskih sadržaja i programskih usluga: djelatnost radija i televizije, te objavljivanje elektroničkih publikacija bez obzira na tehničke značajke medija na kojem su objavljene.

Djelatnost radija i televizije: početni prijenos i/ili objavljivanje sadržaja radijskih i televizijskih programa namijenjenih javnosti, žičnim ili bežičnim putem, uključujući i satelitski prijenos, u kodiranom ili nekodiranom obliku. Ovim pojmom obuhvaćeni su i oblici međusobnog posredovanja ili razmjene radijskih i televizijskih programskih sadržaja između pojedinih nakladnika u svrhu njihova priopćavanja javnosti. Prijenos ne obuhvaća komunikacijske usluge pružanja pojedinih informacija ili drugih poruka na pojedinačni zahtjev, kao što su kopiranje na

daljinu (telekopiranje), elektroničke baze podataka i druge slične usluge.

Programski sadržaji: informacije svih vrsta (vijesti, mišljenja, obavijesti, poruke i druge informacije), te autorska djela koja se objavljuju putem elektroničkih medija u svrhu obavješćivanja i zadovoljavanja kulturnih, obrazovnih i ostalih potreba te javne komunikacije.

Informacijsko-komunikacijske veze: veze uspostavljene uz pomoć telekomunikacijske i druge tehničke opreme koje omogućuju prijenos, odašiljanje i/ili prijam znakova, signala, pisanog teksta, slika, govora i zvukova ili priopćenja bilo koje naravi između korisnika.

Nadležno ministarstvo: ministarstvo koje obavlja upravne i stručne poslove u području javnog informiranja.

Ministar: ministar nadležnog ministarstva.

(2) Pojmovi: autor, programske usluge, kabelaška televizija, radio, koncesionar, televizija, televizijski prijenos, kao i drugi pojmovi iz područja telekomunikacija imaju značenje utvrđeno posebnim zakonom.

(3) Odredbe ovoga Zakona odnose se na Hrvatsku radioteleviziju ako posebnim zakonom nije drukčije uređeno.

II. OPĆA NAČELA

Članak 3.

(1) Jamči se sloboda izražavanja i puna programska sloboda elektroničkih medija, uz ograničenja propisana ovim i posebnim zakonima.

(2) Nijedna odredba ovoga Zakona ne može se tumačiti na način da se daje pravo na cenzuru ili ograničenje prava slobode govora i izražavanja misli.

Članak 4.

(1) Nakladnici su dužni objavljivati programski sadržaj na hrvatskom jeziku ili u odgovarajućem prijevodu na hrvatski jezik.

(2) Nakladnici će promicati i stvaralaštvo na narječjima hrvatskoga jezika.

(3) Uporaba hrvatskoga jezika nije obvezna:

- ako se objavljuju filmovi i druga audio i audiovizualna djela u izvornom obliku,
- ako se objavljuju glazbena djela s tekstom koji je djelomice ili u cijelosti na stranom jeziku,
- ako su emisije djelomice ili u cijelosti namijenjene učenju stranog jezika i pisma.

(4) Uporaba hrvatskoga jezika nije obvezna u emisijama namijenjenim informiranju pripadnika nacionalnih manjina.

(5) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka nakladnik može objavljivati informativni program i uslužne informacije za potrebe stranih gostiju na jezicima prema zastupljenosti stranih gostiju na području njegove koncesije.

Članak 5.

Djelatnost objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga prema ovom Zakonu i posebnim zakonima obavlja nakladnik upisan u sudski ili drugi registar u Republici Hrvatskoj, te ako uz opće uvjete ima sjedište i uredništvo u Republici Hrvatskoj.

Članak 6.

(1) Nezavisno od odredbe članka 5. ovoga Zakona predmnijeva se da je nakladnik televizijskog programa unutar nadležnosti Republike Hrvatske kad u Republici Hrvatskoj ima svoje sjedište bilo samo nakladnik ili samo uredništvo, a drugi se dio nalazi u državi članici

Europske unije, ili u trećoj državi, pod uvjetom da programske sadržaje svojim radom proizvode većinom osobe zaposlene, odnosno ugovorno angažirane u Republici Hrvatskoj.

(2) Kada značajni dio sadržaja televizijskog programa svojim radom proizvodi osoblje zaposleno, odnosno ugovorno angažirano u Republici Hrvatskoj, a drugi značajniji dio osoblja je zaposleno odnosno ugovorno angažirano u državi članici Europske unije, predmnijeva se da je nakladnik toga programa unutar nadležnosti Republike Hrvatske, ako u njoj ima sjedište barem njegov nakladnik bez obzira na sjedište uredništva.

(3) Kada značajni dio sadržaja televizijskog programa svojim radom proizvode osobe zaposlene, odnosno ugovorno angažirane u trećim državama predmnijeva se da je nakladnik tog programa unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako je započeo s objavljivanjem programskih sadržaja na temelju hrvatskog zakona, te ako je ostvario stabilnu i učinkovitu vezu s hrvatskim gospodarstvom.

(4) Ako se na nakladnika televizijskog programa ne mogu primijeniti odredbe prethodnih stavaka ovoga članka i ako nakladnik televizijskog programa nije unutar nadležnosti neke druge države članice Europske unije ili države potpisnice Europske konvencije o prekograničnoj televiziji, uzima se da je unutar nadležnosti Republike Hrvatske nakladnik koji:

- koristi koncesiju koju je dodijelilo nadležno tijelo Republike Hrvatske,
- ne koristi koncesiju iz prethodnog podstavka, ali koristi satelitske sustave koji pripadaju Republici Hrvatskoj,
- ne koristi ni koncesiju niti satelitske sustave iz prethodna dva podstavka, ali koristi satelitsku zemaljsku postaju postavljenu u Republici Hrvatskoj.

Članak 7.

(1) Nakladnik u skladu s ovim Zakonom samostalno oblikuje programsku osnovu medija i snosi odgovornost za objavljivanje programskih sadržaja.

(2) Djelatnost nakladnika može obuhvaćati proizvodnju programskih sadržaja.

Članak 8.

Republika Hrvatska osigurava slobodu prijenosa i primanja programskih sadržaja iz drugih država na svojem području, a može u pojedinim slučajevima ograničiti slobodu objavljivanja tih sadržaja samo u skladu s međunarodnim ugovorima i ovim Zakonom.

Članak 9.

Djelatnost objavljivanja programskih sadržaja od interesa je za Republiku Hrvatsku kada se programski sadržaji odnose na:

- ostvarivanje prava na javno informiranje i na obavještenost svih državljana Republike Hrvatske, pripadnika hrvatskih nacionalnih manjina i zajednica u inozemstvu, te ostvarivanje prava nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj,
- ostvarivanje ljudskih prava i političkih prava građana te unapređivanje pravne i socijalne države te civilnog društva,
- očuvanje hrvatskog nacionalnog i kulturnog identiteta,
- poticanje kulturnog stvaralaštva,
- kulturu javnoga dijaloga,
- razvoj obrazovanja, znanosti i umjetnosti,
- zaštitu prirode, okoliša i ljudskog zdravlja.

III. DJELATNOST RADIJA I TELEVIZIJE

1. Uvjeti za obavljanje djelatnosti radija i televizije

Članak 10.

(1) Djelatnost radija i televizije može obavljati pravna osoba koja je upisana u sudski registar u Republici Hrvatskoj u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisom, a koja je pribavila koncesiju te sklopila ugovor o koncesiji u skladu s ovim Zakonom. Djelatnost radija i televizije sukladno članku 37. ovoga Zakona mogu obavljati i udruge upisane u odgovarajući registar.

(2) Za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka pored općih i programskih uvjeta propisanih ovim Zakonom, nakladnik mora ispuniti posebne tehničke, prostorne, financijske i kadrovske uvjete.

(3) Uvjete iz stavka 2. ovoga članka i postupak utvrđivanja uvjeta pravilnikom propisuje ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za telekomunikacije.

2. Programska načela i obveze

Članak 11.

(1) Programska osnova mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje:

- vrsta programskih sadržaja, odnosno njihovo razvrstavanje u pojedine skupine,
- predviđeni kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja,
- predviđeni maksimalni opseg oglasnih sadržaja,
- predviđeni opseg vlastitih i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela.

(2) Nakladnik televizijskoga programa s programskom osnovom utvrđuje i omjer djela europske audiovizualne proizvodnje i hrvatskih audiovizualnih djela.

(3) Za promjenu ili dopunu programske osnove nakladnik je dužan pribaviti prethodno mišljenje uredništva.

(4) Za promjenu, odnosno dopunu programske osnove koja se odnosi na više od 10% programske sheme na temelju koje je dodijeljena koncesija, nakladnik mora pribaviti prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije. Uz zahtjev za prethodnu suglasnost nakladnik prilaže mišljenje iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Programska osnova je sastavni dio ugovora o radu između nakladnika i urednika odnosno novinara. Posebna prava urednika i novinara koja nastaju zbog promjena ili dopuna programske osnove uređuju se ugovorom.

Članak 12.

Programski sadržaji nakladnika koji obavlja djelatnost radija i televizije trebaju osobito:

- objavljivati istinu, poštovati ljudsko dostojanstvo i ljudska prava i temeljne slobode te pridonositi poštovanju tuđih mišljenja i uvjerenja,
- pridonositi slobodnom oblikovanju mišljenja, svestranom i objektivnom informiranju slušatelja i gledatelja, kao i njihovoj izobrazbi i zabavi,
- promicati hrvatske kulturne stečevine i poticati slušatelje i gledatelje na sudjelovanje u kulturnom životu,
- promicati međunarodno razumijevanje i osjećaj javnosti za pravdu, braniti demokratske slobode, služiti zaštiti okoliša, boriti se za ravnopravnost žena i muškaraca,
- promicati razumijevanje za pripadnike nacionalnih manjina.

Članak 13.

(1) Programski sadržaji nakladnika koji obavlja djelatnost radija i televizije moraju udovoljiti

sljedećim kriterijima:

– događaji se moraju vjerno prikazati, a različiti pristupi i mišljenja moraju biti primjereno zastupljeni,

– vijesti moraju istinito i korektno predočiti činjenice i događaje, moraju biti nepristrane i profesionalno korektne, te moraju poticati slobodno oblikovanje mišljenja,

– mišljenja i komentari moraju biti lako prepoznatljivi kao mišljenje ili komentar, te mora biti razvidno čije se mišljenje ili komentar objavljuje.

(2) Nakladnik je obavezan u radijskom i televizijskom programu promicati nepristranost, poštujući razlike u mišljenjima o političkim ili gospodarskim pitanjima ili u svezi s trenutnom javnom politikom.

(3) U proizvodnji i objavljivanju programskih sadržaja nakladnik mora poštivati autorska prava i srodna prava, radi čega je dužan pribaviti odobrenje ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje prava.

Članak 14.

Državna tijela i njihovi predstavnici, te sindikati i različite interesne skupine ne smiju utjecati na nakladnika glede stvaranja radijskog i televizijskog programa.

Članak 15.

(1) Nisu dopušteni programski sadržaji koji ugrožavaju ustavni poredak i nacionalnu sigurnost.

(2) U programskim sadržajima zabranjeno je:

– poticati, pogodovati poticanju i širiti nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju i netrpeljivost, antisemitizam i ksenofobiju, ideje fašističkih, nacističkih i drugih totalitarnih režima, kao i poticati na diskriminaciju ili neprijateljstvo prema pojedincima ili skupinama, zbog njihova podrijetla, boje kože, političkog uvjerenja, svjetonazora, zdravstvenog stanja, spola, seksualnih ili drugih određenja ili osobina,

– objavljivati priloge koji vrijeđaju dostojanstvo čovjeka, a osobito nemoralnog i pornografskog sadržaja,

– na bilo koji način poticati, promicati i veličati nasilje i kriminal, te poticati građane, a posebice djecu i mladež, na uporabu duhanskih proizvoda, alkohola ili droga,

– bez znanja gledatelja, odnosno slušatelja, uporabom nekoga tehničkog sredstva (npr. objavljivanjem slika ili tona vrlo kratkog trajanja) prenositi određene poruke ili utjecati na gledatelje, odnosno slušatelje, a da oni toga nisu svjesni.

(3) Programski sadržaji koji ozbiljno štete fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju djece i mladeži ne smiju se objavljivati. Programski sadržaji koji mogu štetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju djece i mladeži ne smiju biti na rasporedu kada će ih oni zbog vremena objavljivanja vjerojatno gledati, a prije njihova objavljivanja nakladnik je obavezan objaviti odgovarajuće upozorenje.

Članak 16.

(1) Nakladnik koji obavlja djelatnost radija i televizije mora voditi očevidnik o objavljenom programu i mora čuvati snimke cjelovito objavljenoga programskog sadržaja najmanje 60 dana od objavljivanja, a u slučaju prigovora ili spora, snimku spornog sadržaja dužan je čuvati do okončanja spora.

(2) Nakladnik iz stavka 1. ovoga članka dužan je na zahtjev Vijeća za elektroničke medije bez odlaganja dostaviti snimku objavljenoga programskog sadržaja.

3. Oglašavanje

Članak 17.

(1) Oglašavanje i teletrgovina moraju biti nedvojbeno prepoznatljivi i odvojeni od drugih dijelova programskog sadržaja putem audio i audiovizualnih sredstava.

(2) Oglašavanje se obavlja uz novčanu ili drugu naknadu ili u svrhu samopromidžbe. Besplatno oglašavanje mora biti posebno označeno.

(3) Teletrgovina je izravna ponuda koja se objavljuje javnosti u svrhu nabave roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu te prava i obveze, u zamjenu za novac.

(4) Oglašavanjem se ne smatraju:

- izjave nakladnika elektroničkog medija u svezi s njegovim programskim sadržajima i sporednim proizvodima koji proizlaze iz programa,
- besplatne najave izvođenja javnih radova i usluga, te dobrotvornih aktivnosti,
- besplatno prezentiranje umjetničkih djela.

Članak 18.

(1) U oglašavanju i teletrgovini nije dopušteno koristiti tehnike djelovanja na podsvijest.

(2) Nije dopušteno prikriveno i prijevarno oglašavanje i teletrgovina. Za ovakvo oglašavanje i teletrgovinu odgovaraju naručitelj i nakladnik.

(3) Prijevarno oglašavanje je svako oglašavanje koje na bilo koji način zavarava ili vjerojatno zavarava osobe kojima je upućeno ili koje su ga primile, a po osnovi svoje prijevarne prirode može utjecati na njihovo ekonomsko ponašanje ili koje, iz navedenih razloga, povrijeđuje ili vjerojatno povrijeđuje konkurenciju.

(4) Prikriveno oglašavanje je predstavljanje riječima ili slikom robe, usluga, imena, zaštitnog znaka ili djelatnosti proizvođača robe ili usluga u programskim sadržajima, kada je takvo predstavljanje namijenjeno oglašavanju, a može zavesti javnost u pogledu njihove prirode.

(5) U slučaju prikrivenog i prijevarnog oglašavanja predmnijeva se da je ono učinjeno s namjerom, ako je učinjeno uz novčanu ili drugu naknadu.

(6) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina oružja i streljiva, duhana i duhanskih proizvoda, lijekova i medicinskih postupaka koji su dostupni jedino na liječnički recept, te droge, alkohola i alkoholnih pića, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

(7) Nije dopušteno oglašavanje političkih stranaka, izuzev za vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

Članak 19.

(1) Trajanje oglašavanja ne smije prijeći 12 minuta u jednom satu programa i 15% ukupnoga dnevnog trajanja programa koji se objavljuje na državnoj ili regionalnoj razini, odnosno 18 minuta u jednom satu programa i 25% ukupnoga dnevnog trajanja programa koji se objavljuje na lokalnoj razini.

(2) Trajanje oglašavanja iz stavka 1. ovoga članka može se povećati najviše 20% radi uključivanja promidžbenih poruka za teletrgovinu.

(3) Oglašavanje i teletrgovina u televizijskom programu umetat će se između programa. Promidžbeni spotovi i teletrgovina mogu se umetati i za vrijeme programa ali tako da integritet i vrijednost programa te nositelja prava ne budu oštećeni, ukoliko su ispunjeni uvjeti iz stavaka 4. do 7. ovoga članka.

(4) U televizijskim programima koji se sastoje od autonomnih dijelova, ili u sportskim

programima i slično strukturiranim događajima i izvedbama koji idu u intervalima, oglašavački i spotovi teletrgovine će se objavljivati između dijelova ili u stankama programa koji se prenosi.

(5) Prijenos audiovizualnih djela poput igranog filma i filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale, zabavni program i dokumentarne emisije), ako je njihovo predviđeno trajanje dulje od 45 minuta, može se prekidati jednom u svakom cjelokupnom bloku od 45 minuta. Daljnje prekidanje je dozvoljeno ako je predviđeno trajanje filmova barem 20 minuta dulje od dva ili više cjelokupnih blokova od 45 minuta.

(6) Ako se programi, izuzev onih iz stavka 4. ovoga članka, prekidaju zbog oglašavanja i spotova za teletrgovinu, između svake uzastopne stanke za oglašavanje ili teletrgovine mora proći najmanje 20 minuta.

(7) Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u vijesti i u prijenos vjerskih službi. Druge informativne emisije, dokumentarni, vjerski programi i programi za djecu, ako su kraći od 30 minuta, neće se prekidati promidžbenim spotovima ili spotovima za teletrgovinu. Ukoliko je njihovo trajanje 30 minuta ili dulje, primjenjivat će se odredbe iz prethodnih stavaka ovoga članka.

(8) Tijela državne uprave kao i drugi korisnici državnog proračuna dužni su 15% godišnjeg iznosa namjenjenog promidžbi svojih proizvoda, usluga ili aktivnosti utrošiti na oglašavanje u programima regionalnih i lokanih elektroničkih medija.

4. Pokroviteljstvo

Članak 20.

(1) Pokroviteljstvo je svaki doprinos fizičke ili pravne osobe koja nije uključena u djelatnost nakladnika ili proizvodnju audiovizualnih djela, radi financiranja programskog sadržaja s ciljem promidžbe imena, tvorničke oznake, prepoznatljivosti, aktivnosti ili proizvoda pokrovitelja.

(2) Programski sadržaji pod pokroviteljstvom pri objavljivanju moraju udovoljavati sljedećim uvjetima:

– raspored i programski sadržaji ne smiju biti pod utjecajem pokrovitelja na način da utječu na odgovornost i uredničku nezavisnost nakladnika,

– programski sadržaji moraju biti jasno označeni na odgovarajući način, imenom i/ili oznakom pokrovitelja na početku i/ili na kraju programa,

– programski sadržaji ne smiju poticati prodaju, kupnju ili najam proizvoda ili usluga pokrovitelja ili neke druge osobe.

Članak 21.

(1) Programski sadržaji ne smiju biti pod pokroviteljstvom osobe čija je osnovna djelatnost proizvodnja ili prodaja proizvoda ili pružanje usluga kojih je oglašavanje zabranjeno ovim ili posebnim zakonom.

(2) Pokroviteljstvo vijesti i informativnog programa nije dopušteno.

(3) Političke stranke i koalicije ne smiju biti pokrovitelji programskog sadržaja osim u vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

5. Vrijeme objavljivanja

Članak 22.

(1) Svi programski sadržaji koji se objavljuju putem radijskog ili televizijskog programa svakog dana od 0 do 24 sata ulaze u dnevno vrijeme objavljivanja, osim kada je ovim Zakonom drugačije propisano.

(2) Godišnje vrijeme objavljivanja prema ovom Zakonu obuhvaća sve programske sadržaje koji se objave od 1. siječnja do 31. prosinca pojedine godine, osim programskih sadržaja koji su ovim Zakonom od toga izuzeti.

(3) Nakladnik radija na državnoj i regionalnoj razini te na razini županije i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 12 sati programa dnevno, a nakladnik radija na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 6 sati programa dnevno.

(4) Nakladnik televizije na državnoj i regionalnoj razini te na razini županija i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 6 sati programa dnevno, a nakladnik televizije na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 3 sata programa dnevno.

(5) Nakladnik koji obavlja djelatnost radija i televizije na regionalnoj razini mora najmanje 10% ukupnoga tjednog programa posvetiti priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije.

(6) Nakladnik radija i televizije na lokalnoj razini mora najmanje 20% ukupnog programa tjedno posvetiti priopćavanju lokalnih vijesti i obavijesti na području koncesije.

(7) Nakladnik radija i televizije na državnoj i regionalnoj razini mora dnevno objavljivati informativni program u trajanju od najmanje 30 minuta u kojem najmanje jednu informativnu emisiju u trajanju od najmanje 20 minuta.

(8) U vrijeme predizbornog natjecanja nakladnik mora omogućiti svim političkim strankama promidžbu pod jednakim uvjetima sukladno izbornim propisima i uputama nadležnog tijela koje nadzire ili provodi izbore.

6. Vlastita proizvodnja

Članak 23.

(1) Vlastitom proizvodnjom smatraju se informativne, kulturno-umjetničke, glazbene, športske i druge emisije te drugi izvorno proizvedeni programski sadržaji čiji je proizvođač nakladnik ili su proizvedeni po njegovoj narudžbi i za njegov račun.

(2) Ako je kod izrade programa sudjelovalo više nakladnika s ulogom, u vlastitu proizvodnju svakomu se ubraja dio razmjern ulogu.

(3) U vlastitu proizvodnju ubrajaju se i premijere i prve reprize hrvatskih audiovizualnih djela.

(4) U vlastitu proizvodnju radijskog programa u skladu s odredbama članka 24. ovoga Zakona ubraja se i objavljivanje hrvatske glazbe.

(5) Oglasi, uključivo s radijskom i televizijskom prodajom te naplatne obavijesti (videostranice) ne smatraju se programskim sadržajima nastalim u vlastitoj proizvodnji.

(6) Vijeće za elektroničke medije može pravilnikom propisati detaljnija mjerila za određivanje programskih sadržaja koji se smatraju vlastitom proizvodnjom.

Članak 24.

(1) Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 20% dnevnog vremena objavljivanja svakoga televizijskog programa nakladnika televizije a od toga najmanje 60% između 18 i 22 sata, osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.

(2) Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 30% dnevnog vremena objavljivanja svakoga radijskog programa nakladnika radija, osim ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.

(3) Repriziranje radijske ili televizijske emisije mora biti jasno označeno. U udio iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se ubrojiti samo prva repriza emisije.

Članak 25.

(1) Hrvatska glazba mora činiti najmanje 20% dnevnog objavljivanja glazbenog programa predviđenog programskom shemom radijskog programa.

(2) U udio iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona može se ubrojiti najviše 20% vremena dnevnog objavljivanja u kojem se izvodi hrvatska glazba.

7. Hrvatska audiovizualna djela

Članak 26.

(1) Hrvatska audiovizualna djela prema ovom Zakonu su djela izvorno proizvedena na hrvatskom jeziku ili djela namijenjena nacionalnim manjinama na njihovim jezicima kao i djela hrvatske kulturne baštine.

(2) Audiovizualna djela iz stavka 1. ovoga članka su samo ona djela koja se izražavaju slikama koje u slijedu daju dojam pokreta izražena kao individualne intelektualne tvorevine s područja književnosti, znanosti i umjetnosti, kao što su filmovi i drame, kulturno-umjetničke i zabavne serije, dokumentarna, obrazovna i druga audiovizualna djela.

(3) Vijeće za elektroničke medije može pravilnikom propisati detaljnija mjerila za određivanje programskih sadržaja koji se smatraju hrvatskim audiovizualnim djelima.

Članak 27.

(1) Nakladnik televizijskog programa mora osigurati objavljivanje više od 55% igranoga, dokumentarnog i drugoga programskog sadržaja na hrvatskom jeziku unutar jedne godine.

(2) U godišnje vrijeme iz stavka 1. ovoga članka nisu uključeni oglasi i televizijska prodaja.

8. Europska audiovizualna djela

Članak 28.

(1) Europska audiovizualna djela u smislu ovoga Zakona su:

- djela koja potječu iz država članica Europske unije,
- djela koja potječu iz europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji te ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom,
- djela koja potječu iz trećih država, a ispunjavaju uvjete iz stavka 3. ovoga članka.

(2) Odredbe stavka 1. podstavka 2. i 3. ovoga članka odnose se samo na države u kojima audiovizualna djela država članica Europske unije nisu predmet diskriminacijskih mjera.

(3) Djela iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka su ona koja su ostvarili pretežito autori i radnici s prebivalištem u državama iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka ako udovoljavaju jednom od sljedećih uvjeta:

– ako su proizvođači tih djela osnovani, odnosno registrirani u jednoj ili više navedenih država, ili

– ako je pojedino djelo nastalo pod kontrolom jednoga ili više proizvođača iz jedne ili više navedenih država, ili

– ako je doprinos koproducenata iz navedenih država prevladavajući u odnosu na ukupnu cijenu koprodukcije, a koprodukciju ne kontrolirana jedan ili više proizvođača osnovanih izvan navedenih država.

(4) Djela iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka su ona koja su u cijelosti ostvarena u koprodukciji proizvođača osnovanih i registriranih u jednoj ili više zemalja članica Europske unije, s proizvođačima osnovanim i registriranim u jednoj ili više trećih europskih država s

kojima je Europska unija sklopila sporazume na audiovizualnom području, ako su ta djela pretežno ostvarili autori i radnici s prebivalištem u jednoj ili više europskih država.

(5) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovoga članka, a nastala su u okviru bilateralnih koprodukcijskih ugovora sklopljenih između država članica Europske unije i trećih država, smatrat će se europskim djelima ako većinski dio ukupnih troškova proizvodnje snose koproducenti iz Europske unije, a proizvodnju ne nadzire jedan ili više proizvođača registriranih izvan područja država članica Europske unije.

(6) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovoga članka, a nastala su pretežito radom autora i radnika s prebivalištem u jednoj ili više država članica Europske unije, smatrat će se europskim djelima u razmjeru odgovarajućem veličini doprinosa koproducenta iz Europske unije u ukupnim troškovima proizvodnje.

Članak 29.

(1) Nakladnik televizijskog programa mora osigurati da od stranog programa najmanje 51% čine europska audiovizualna djela.

(2) Nakladnik koji ne postigne opseg udjela europskih audiovizualnih djela iz prethodnog stavka mora svake godine povećati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom kojeg donosi Vijeće za elektroničke medije.

(3) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletekstu i teletrgovini.

9. Audiovizualna djela neovisnih proizvođača

Članak 30.

(1) Neovisni proizvođač audiovizualnih djela (u daljnjem tekstu: neovisni proizvođač) je pravna ili fizička osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

– da je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela i ima sjedište u Republici Hrvatskoj ili u jednoj od država članica Europske unije,

– da nije uključena u organizacijsku strukturu nakladnika,

– da nakladnik televizijskog programa može imati najviše 25% udjela kapitala u proizvođaču ili upravljačkih odnosno glasačkih prava,

– da po narudžbi pojedinog nakladnika televizijskog programa ostvaruje najviše polovicu svoje godišnje proizvodnje.

(2) Neovisni proizvođač je i pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela, a ima sjedište u jednoj od trećih država, ako europska djela čine većinski udio njegove audiovizualne proizvodnje u zadnje tri godine i uz to ispunjava uvjete iz stavka 1. podstavka 2. i 3. ovoga članka.

(3) Neovisni proizvođač ne može biti pravna ili fizička osoba čiji prosječni udio financijskih sredstava za pokriće ukupnih troškova proizvodnje odnosno koprodukcije, u kojima je sudjelovao u posljednje tri godine, ne prelazi 10%.

Članak 31.

(1) Nakladnik televizijskog programa mora osigurati da udio audiovizualnih djela neovisnih proizvođača u godišnjem programu iznosi najmanje 10% vremena.

(2) Nakladnik koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz stavka 1. ovoga članka mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom kojeg donosi Vijeće za elektroničke medije.

(3) Najmanje polovica djela iz ovoga članka mora biti proizvedena u posljednjih pet godina.

(4) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletekstu i teletrgovini.

10. Objava nužne obavijesti

Članak 32.

(1) U slučaju ratnog stanja ili neposredne ugroženosti neovisnosti i jedinstvenosti Republike Hrvatske, kao i u slučaju velikih prirodnih nepogoda, tehničko-tehnoloških i ekoloških nesreća i epidemija, nakladnik je obvezan na zahtjev nadležnoga državnog tijela objaviti bez naknade proglose, kao i službena priopćenja nadležnih državnih tijela kada postoji opasnost za život i zdravlje ljudi, sigurnost zemlje, te javni red i mir.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom obliku i mora sadržavati podatke koji dokazuju njegovu autentičnost i pravnu utemeljenost.

11. Pravo na kratku informaciju

Članak 33.

(1) Svaki nakladnik ima pod jednakim uvjetima pravo na kratko obavještanje o svim važnim priredbama i drugim događajima koji su dostupni javnosti, osim vjerskog obreda.

(2) Kratkom informacijom prema ovom članku smatra se obavijest u trajanju najviše minutu i pol koja se objavljuje u sklopu informativnog programa.

(3) Organizator važnog događaja može od nakladnika kao naknadu tražiti samo plaćanje ustupnine, ako je to predviđeno i nadoknadu za moguće stvarne troškove koji nastanu radi izvršavanja te organizatorove obveze.

(4) Pravo na kratku informaciju mora se izvršiti na način da se ne prekida tijekom događaja.

(5) Pravo na kratku informaciju može se ograničiti ili isključiti ako bi njegovo izvršavanje teško povrijedilo osjećaje sudionika događaja ili ugrozilo javni red i sigurnost.

(6) Nakladnik koji je iskoristio pravo na kratku informaciju mora omogućiti nakladniku koji događaj nije mogao snimiti jednokratno korištenje snimke, te ima pravo za to tražiti nadoknadu razmjernog dijela stvarnih troškova i navođenje svojeg imena, odnosno tvrtke na objavi.

12. Pravo javnosti na praćenje značajnijih događaja

Članak 34.

(1) Nakladnik televizijskog programa ne smije na temelju dobivenih isključivih prava prenositi pojedini događaj značajan za javnost Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili države potpisnice međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku, na način kojim bi značajnom dijelu gledatelja u Republici Hrvatskoj bilo onemogućeno praćenje toga događaja.

(2) Prijenosom iz stavka 1. ovoga članka smatra se neposredan prijenos događaja ili odgođeni prijenos, u cijelosti ili djelomično, kad je to potrebno iz objektivnih razloga ili je u interesu javnosti.

(3) Suprotno je ovome Zakonu ako događaj iz stavka 1. ovoga članka na temelju dobivenih isključivih prava prenosi nakladnik čiji televizijski program može pratiti manje od 60% stanovništva Republike Hrvatske ili je za praćenje toga programa potrebno dodatno plaćanje (naplatna TV), osim pristojbe propisane posebnim zakonom.

(4) Vijeće za elektroničke medije utvrđuje popis događaja iz stavka 1. ovoga članka.

13. Povezivanje televizijskih i radijskih programa u mreže

Članak 35.

(1) Nakladnici se mogu uz prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije programski povezivati u regionalne ili nacionalne mreže, s regionalnim i širim pokrivanjem područja, pod sljedećim uvjetima:

– da povezani nakladnici posebnim aktom imenuju odgovornog urednika zajedničkog programa koji odgovara za prenošenje programskih sadržaja u skladu s ovim Zakonom, a akt o imenovanju dostave Vijeću za elektroničke medije 15 dana prije početka objavljivanja zajedničkog programa,

– da svaki od povezanih nakladnika objavljuje na području za koje mu je bila izdana radijska koncesija najmanje dva sata programa vlastite proizvodnje dnevno u vremenu između 7 i 22 sata,

– da je zajednička vlastita proizvodnja povezanih nakladnika na hrvatskom jeziku, u koju se ne uračunava programski sadržaj iz prethodnog podstavka, te da dnevno iznosi najmanje 25% programskih sadržaja koji se objavljuju putem mreže,

– da povezani nakladnici oblikuju zajedničku programsku osnovu i pisani akt o načinu izvršavanja programske osnove, te oba dokumenta dostave Vijeću za elektroničke medije radi pribavljanja prethodne suglasnosti.

(2) Nacionalna mreža programa je televizijski ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 60% stanovništva Republike Hrvatske. Regionalna mreža programa je televizijski ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 70% stanovništva regije.

(3) Regionalna ili nacionalna mreža iz ovoga članka u pogledu programskih zahtjeva i ograničenja iz ovoga Zakona smatra se kao jedinstveni televizijski ili radijski program.

14. Neprofitni radijski i televizijski programi

Članak 36.

(1) Neprofitnim radijskim ili televizijskim programom smatra se program koji dnevno objavljuje najmanje 30% vlastite proizvodnje informativnih, kulturnih, obrazovnih i zabavnih sadržaja.

(2) Dobit od djelatnosti iz prethodnog stavka nakladnik smije koristiti samo za unapređenje i razvoj vlastite djelatnosti.

(3) Plaće zaposlenih radnika te naknade članovima tijela upravljanja i nadzora nakladnika te druge naknade (putni troškovi, dnevnice itd.) ne mogu premašiti iznos koji je propisan ili uobičajen za javne ustanove koje se financiraju iz državnog proračuna.

(4) Status neprofitnog radija ili televizije u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri dodjeli, odnosno oduzimanju koncesije.

(5) Nakladnik neprofitnog radijskog ili televizijskog programa može objavljivati promidžbene poruke do 3 minute u jednom satu.

Članak 37.

(1) Visoko učilište odnosno studentske udruge s pravnom osobnošću mogu biti nakladnik radijskoga i/ili televizijskog programa, ako programske sadržaje proizvode i objavljuju pretežito studenti, a namijenjeni su studentskoj javnosti, te ako djelatnost obavljaju kao neprofitni radijski ili televizijski program visokog učilišta.

(2) Programski sadržaji studentskog radija ili televizije su informacije svih vrsta i autorska

djela kojima je svrha obavještanje, te zadovoljavanje obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba studentske i šire javnosti.

(3) Status studentskog radija ili televizije u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri dodjeli, odnosno oduzimanju koncesije.

IV. ELEKTRONIČKE PUBLIKACIJE

1. Elektroničke publikacije

Članak 38.

(1) Na programske sadržaje elektroničkih publikacija na odgovarajući se način primjenjuju odredbe iz članka 12., 13., 15. i 32. ovoga Zakona.

(2) Nakladnik iz članka 5. ovoga Zakona, koji je pravna osoba, mora prije prve objave elektroničke publikacije podnijeti prijavu za upis u očevidnik nakladnika elektroničkih publikacija, koji se vodi pri Vijeću za elektroničke medije.

(3) Sadržaj prijave te sadržaj i način vođenja očevidnika iz stavka 2. ovoga članka propisuje Vijeće za elektroničke medije.

Članak 39.

Zabranjeno je objavljivati programske sadržaje drugih elektroničkih medija putem informacijsko-komunikacijskih veza bez pisane prethodne suglasnosti nakladnika čije se programske sadržaje namjerava objaviti.

Članak 40.

Nakladnik je dužan pri objavi promidžbenih sadržaja putem informacijsko-komunikacijskih veza kojima je namjena neposredno sklapanje ugovornih odnosa s korisnicima, namjeru sklapanja ugovora jasno iskazati kao i nedvosmisleno upozoriti na financijske posljedice koje proizlaze za drugu stranu u slučaju sklapanja ugovora.

2. Zaštićene usluge

Članak 41.

Zaštićenom uslugom smatra se objavljivanje informacija i audiovizualnih usluga na osnovi pojedinačnog zahtjeva, koje su dostupne isključivo na temelju ugovora, odnosno uz naplatu (naplatna TV, audio i video usluge na zahtjev, kodirani radijski i televizijski programi i sl.).

Članak 42.

(1) Zabranjena je proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, davanje u najam ili posjedovanje uređaja, odnosno sredstava koja omogućuju slobodan pristup zaštićenim uslugama, bez obzira na tehničku izvedbu prijenosa signala, bez prethodnog odobrenja davatelja tih usluga.

(2) Zabranjena je instalacija, održavanje ili zamjena uređaja odnosno sredstava iz stavka 1. ovoga članka, bez prethodnog odobrenja davatelja usluga.

(3) Zabranjeno je javno objavljivanje promidžbenih poruka koje promiču uređaje iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 43.

(1) Nakladniku zaštićenih usluga iz članka 41. ovoga Zakona osigurava se sudska zaštita.

(2) Nakladnik može protiv povreditelja prava ostvariti pravnu zaštitu i naknadu štete prema pravilima o naknadi štete.

V. ZAŠTITA PLURALIZMA I RAZNOVRSNOSTI ELEKTRONIČKIH MEDIJA

1. Javnost vlasništva

Članak 44.

(1) Nakladnici su dužni do 31. siječnja svake kalendarske godine nadležnom ministarstvu dostaviti podatke o pravnoj osobi i sjedištu, odnosno imenu i prezimenu te prebivalištu svih pravnih i fizičkih osoba koje su neposredno ili posredno postale imatelji dionica ili udjela u toj pravnoj osobi, s podatkom o postotku dionica ili udjela.

(2) Pravnoj osobi koja ne izvrši obvezu iz stavka 1. ovoga članka, nadležno ministarstvo uputit će pisano upozorenje s obrazloženjem mogućih sankcija za neizvršenje obveze.

(3) Podatke iz stavka 1. ovoga članka nakladnik je obavezan objaviti u »Narodnim novinama«.

2. Povezane osobe

Članak 45.

(1) Povezane osobe prema ovom Zakonu su osobe koje su međusobno povezane upravljanjem, kapitalom ili na drugi način koji im omogućuje da zajednički oblikuju poslovnu politiku, posluju usklađeno s namjerom postizanja zajedničkih ciljeva, odnosno tako da jedna osoba ima mogućnost usmjeravati drugu ili na bitni način utjecati na nju u odlučivanju o financiranju i poslovanju, odnosno odlučivanju o programskoj osnovi medija.

(2) Povezanim osobama smatraju se osobe povezane:

– krvnim srodstvom kao članovi uže obitelji (roditelji, djeca, braća i sestre, posvojitelji i posvojenici),

– brakom ili izvanbračnom zajednicom,

– po tazbini kao članovi uže obitelji bračnog druga,

– kao imatelji ukupnog poslovnog udjela, dionica odnosno drugih prava na temelju kojih sudjeluju u upravljanju druge osobe najmanje s 25 % glasačkih prava,

– na način da kod obje osobe, ista osoba ima ukupni poslovni udjel, dionice odnosno druga prava na temelju kojih sudjeluje u upravljanju svake od njih s najmanje 25% glasačkih prava,

– marketinškim ili drugim ugovorom, kada kroz tromjesečno ili duže razdoblje u jednoj godini ostvaruju više od 30% prihoda od oglašavanja,

– kao povezana društva u smislu Zakona o trgovačkim društvima,

– na način da su članovi uprave ili nadzornoga odbora u društvu u kojem obavljaju ovu dužnost i osobe koje se smatraju povezanim s čelnicima uprave ili nadzornoga odbora toga društva na način utvrđen u ovom stavku.

3. Ograničenje koncentracije

Članak 46.

Nedopuštenom koncentracijom u području medija smatra se ako:

– nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu drugog nakladnika koji ima istu takvu koncesiju ili koncesiju na regionalnoj, županijskoj, gradskoj ili općinskoj razini, s više od 25%, i obrnuto,

– nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka, s udjelom većim od 10%, i obrnuto,

– nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu pravne osobe koja obavlja djelatnost novinske agencije, s udjelom većim od 10%, i obrnuto,

- nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i istovremeno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka,
- nakladnik koji ima koncesiju lokalne ili regionalne razine pokrivanja i ima udio u kapitalu drugoga takvog nakladnika regionalne ili lokalne razine pokrivanja na istom području s više od 30%,
- nakladnik koji ima koncesiju regionalne ili lokalne razine pokrivanja i istovremeno, u istom ili susjednom području, izdaje dnevne novine lokalnog značenja.

Članak 47.

Smatra se da postoji nedopuštena koncentracija u području medija i u slučajevima iz članka 46. ovoga Zakona, ako u kapitalu drugog nakladnika koji obavlja djelatnost radija i/ili televizije, novinskog nakladnika dnevnog tiska ili novinske agencije ima udjel iznad utvrđene visine kapitala fizička ili pravna osoba koja je osnivač nakladnika koji obavlja djelatnost radija i/ili televizije, odnosno osnivač, ili s njim povezane osobe u smislu članka 45. ovoga Zakona.

Članak 48.

(1) Vijeće za elektroničke medije neće dodijeliti koncesiju podnositelju ponude ili osobi koja se prijavi na raspisani javni natječaj za dodjelu koncesije, ako se utvrdi da bi dodjelom koncesije nastala nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

(2) Svaki podnositelj ponude ili osoba koja se prijavi na javni natječaj za dodjelu koncesije, dužan je uz ponudu, odnosno prijavu dostaviti ovjerenu izjavu da se eventualnim dodjeljivanjem koncesije ne ostvaruje nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

Članak 49.

(1) Svaku promjenu vlasničke strukture nakladnik elektroničkog medija mora pisanim putem prijaviti Vijeću za elektroničke medije i Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja.

(2) Ako Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja utvrdi da je nastalim promjenama vlasničke strukture ostvarena nedopuštena koncentracija u području medija, naložit će nakladniku da u određenom roku uskladi svoju vlasničku strukturu na način koji nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, te će o tome obavijestiti Vijeće za elektroničke medije.

(3) Ako nakladnik elektroničkog medija ne postupi u skladu s nalogom Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, primijenit će se odredbe ovoga Zakona o prestanku važenja koncesije prije isteka roka na koji je dodijeljena, a odluku o oduzimanju koncesije donosi Vijeće za elektroničke medije.

Članak 50.

(1) Domaća pravna osoba kojoj su osnivači i strane pravne osobe registrirane u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala, ne mogu sudjelovati u postupku javnog prikupljanja ponuda ili javnom natječaju za dodjelu koncesije sukladno ovom Zakonu.

(2) Ako se naknadno utvrdi da je jedan od osnivača nakladnika elektroničkog medija kojemu je izdana koncesija strana pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka, primijenit će se odredba članka 49. ovoga Zakona.

Članak 51.

(1) Pojedini nakladnik može obavljati samo radijsku ili samo televizijsku djelatnost.

(2) Odredba prethodnog stavka ne primjenjuje se ako nakladnik pribavi odobrenje Vijeća za elektroničke medije na temelju ovoga Zakona, a u slučaju kada radijsku i televizijsku djelatnost ne obavlja na istom području.

Članak 52.

Pravna osoba čija je djelatnost prikupljanje, oblikovanje i posredovanje oglasa, kao i fizička ili pravna osoba, te skupina povezanih osoba, koja u kapitalu, odnosno imovini te vrste ima više od 10 % vlasničkog udjela ili više od 10 % upravljačkih, odnosno glasačkih prava, ne može biti nakladnik i/ili osnivač nakladnika radijskoga, odnosno televizijskog programa, niti može imati vlasništvo dionica ili udjele u kapitalu nakladnika radijskog ili televizijskog programa.

Članak 53.

Operator koji obavlja djelatnost prijenosa radijskog i/ili televizijskog programa ne može biti nakladnik radijskoga i/ili televizijskog programa.

Članak 54.

Na nakladnike se primjenjuju propisi o zaštiti tržišnog natjecanja.

Članak 55.

Odredbe o vlasništvu i koncentraciji primjenjuju se i na strane pravne i fizičke osobe bez obzira na to u kojoj državi imaju svoje sjedište odnosno stalno prebivalište osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.

4. Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija

Članak 56.

(1) Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (u daljnjem tekstu: Fond) osniva se kao proračunski fond.

(2) Izvori financijskih sredstava Fonda su:

- sredstva iz državnog proračuna,
- sredstava osigurana odredbama ovoga i posebnog zakona.

Članak 57.

(1) Sredstvima Fonda poticat će se proizvodnja i objavljivanje programskih sadržaja elektroničkih medija na lokalnoj i regionalnoj razini koji je od javnog interesa, a osobito je važan za:

- ostvarivanje prava građana na javno informiranje,
- nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj,
- poticanje posebnih programa na područjima od posebne državne skrbi,
- poticanje kulturnog stvaralaštva,
- razvoj obrazovanja, znanosti i umjetnosti.

(2) Sredstvima Fonda poticat će se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u elektroničkim medijima na lokalnoj i regionalnoj razini.

(3) Sredstvima Fonda neće se poticati proizvodnja zabavnog programa i programa iz članka 30. ovoga Zakona.

(4) Sredstva Fonda u jednakom omjeru raspoređivat će se za poticanje pluralizma i raznovrsnosti radijskih i televizijskih programa.

(5) Na temelju kriterija iz stavka 1. ovoga članka ministar propisuje način i postupak provedbe godišnjeg javnog natječaja za sufinanciranje programskih sadržaja iz sredstava Fonda.

(6) Odluku o dodjeli sredstava Fonda donosi Vijeće za elektroničke medije.

VI. VIJEĆE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE

Članak 58.

(1) Vijeće za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Vijeće) je samostalna i nezavisna pravna osoba s javnim ovlastima, koja se upisuje u sudski registar. Sjedište Vijeća je u Zagrebu.

(2) Vijeće donosi Statut kojeg potvrđuje Hrvatski sabor.

(3) Predsjednik Vijeća zastupa i predstavlja Vijeće. Predsjednik vijeća obavlja svoju dužnost profesionalno kao zaposlenik Vijeća.

(4) Članovi Vijeća obavljaju svoju dužnost profesionalno kao zaposlenici Vijeća.

(5) Za ostvarivanje prava i obveza iz radnog odnosa na zaposlenike Vijeća primjenjuju se opći propisi o radu. Plaće članova Vijeća utvrđuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske.

(6) Sredstva za rad Vijeća, uključujući i sredstva za plaće članova Vijeća, osiguravaju se u skladu s godišnjim financijskim planom iz iznosa od 0,5% od ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji su u prethodnoj godini obavljanjem djelatnosti radija i televizije ostvarili nakladnici elektroničkih medija.

(7) Neurošena sredstva iz stavka 6. ovoga članka postaju prihod Fonda.

(8) Vijeće objavljuje godišnje izvješće o svom radu i podnosi ga Hrvatskom saboru.

Članak 59.

(1) Vijeće ima sedam članova. Članovi Vijeća mogu biti samo državljani Republike Hrvatske koji imaju stručno znanje, sposobnosti i iskustvo u djelatnosti radija ili televizije, ili u izdavačkoj, kulturnoj ili sličnoj djelatnosti.

(2) Članovi Vijeća trebaju biti javni djelatnici koji su se u javnom životu istakli zalaganjem za poštivanje demokratskih načela i vladavinu prava, izgradnju i unapređenje najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, razvitka civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, kao i za zaštitu slobode izražavanja.

(3) Članove Vijeća imenuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske na vrijeme od 5 godina i mogu biti ponovno imenovani. Za početni sastav Vijeća, dva člana se imenuju na vrijeme od 3 godine, dva člana na vrijeme od 4 godine i tri člana na vrijeme od 5 godina.

(4) Član Vijeća ne može biti državni dužnosnik, dužnosnik u izvršnoj ili sudbenoj vlasti, kao ni dužnosnik političke stranke.

(5) Članovi Vijeća ne smiju biti vlasnici, dioničari ili imatelji udjela, članovi uprava, nadzornih odbora ili članovi upravnih vijeća i drugih odgovarajućih tijela upravljanja, direktori, ravnatelji ili drugi voditelji poslovanja pravnih osoba na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona, a odnose se na radio i televiziju.

(6) Članovi Vijeća ne mogu biti zaposlenici ili u ugovornom ili nekom drugom odnosu u bilo kojoj pravnoj osobi ili službi koja je u vezi sa radijom i televizijom, kao ni osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa.

(7) Član Vijeća može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan samo u slučaju ako:

- ne prisustvuje sjednicama dulje od 6 mjeseci,
- se steknu okolnosti propisane stavkom 4., 5. i 6. ovoga članka,
- podnese zahtjev za razrješenje,
- je pravomoćno osuđen za počinjeno kazneno djelo.

Članak 60.

Vijeće:

- provodi postupak dodjele koncesije sukladno ovom Zakonu i posebnom propisu,
- donosi odluku o oduzimanju koncesije u slučajevima predviđenim ovim Zakonom,
- vodi očevidnik nakladnika elektroničkih publikacija,
- daje odobrenje iz članka 51. stavka 2. ovoga Zakona,
- osigurava nadzor nad provedbom odredbi o programskim načelima i obvezama utvrđenim ovim i posebnim zakonom, izuzev elektroničkih publikacija, te donosi godišnji plan nadzora (monitoringa),
- provodi postupak utvrđivanja nepoštivanja ili kršenja odredbi ovoga Zakona,
- razmatra pritužbe građana na postupanje nakladnika u provedbi zakona, te poduzima mjere sukladno ovom Zakonu,
- podnosi izvješće nadležnim tijelima,
- donosi poslovnik o svom radu te
- obavlja i druge poslove propisane ovim i posebnim zakonom.

Članak 61.

(1) Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća. Način i postupak donošenja odluke o dodjeli i oduzimanju koncesije Vijeće utvrđuje svojim poslovnikom. Odluke Vijeća o dodjeli i oduzimanju koncesija objavljuju se u »Narodnim novinama«.

(2) Administrativne, stručne i tehničke poslove za Vijeće obavlja nadležno ministarstvo. Za obavljanje administrativnih i stručnih poslova Vijeće može osnovati stručnu službu, dok tehničke i stručne poslove iz područja telekomunikacija za Vijeće obavlja Hrvatska agencija za telekomunikacije.

Postupak dodjele koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije

Članak 62.

(1) Vijeće raspisuje javni natječaj za dodjelu koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije na tehničkoj podlozi koja se utvrđuje prema posebnom propisu.

(2) Javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka raspisuje se za svaku slobodnu frekvenciju ili frekvencije koje mogu činiti zasebnu koncesiju.

(3) Sadržaj i postupak javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar na prijedlog Vijeća.

(4) Ponuda na javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati dokaze o ispunjavanju uvjeta propisanih natječajem, programsku osnovu sukladno ovom Zakonu, podatke o strukturi vlasništva pravne osobe koja podnosi ponudu, osobne podatke o tvrtki i sjedištu, odnosno imenu, prezimenu i prebivalištu osoba koje neposredno ili posredno, preko drugih pravnih osoba, imaju dionice ili udjele u toj pravnoj osobi, kao i podatke o postotku tih dionica ili udjela. Ponuda mora sadržavati podatke o financijskoj sposobnosti ponuđača za obavljanje djelatnosti nakladnika.

(5) Odluku o dodjeli koncesije donosi Vijeće nakon provedenog postupka javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka i provedenog postupka utvrđivanja postojanja uvjeta za dodjelu koncesija.

(6) Odluka iz prethodnog stavka mora sadržavati:

- opis djelatnosti koja će se obavljati,
- razinu i područje koncesije,

- visinu naknade za koncesiju,
- rok za sklapanje ugovora o koncesiji i
- posljedice nepoštivanja roka za sklapanje ugovora o koncesiji.

Članak 63.

(1) Pravo obavljanja djelatnosti radija i televizije stječe se na temelju odluke o dodjeli koncesije i sklopljenog ugovora o koncesiji.

(2) Na temelju odluke o dodjeli koncesije Vijeće i Hrvatska agencija za telekomunikacije sklapa s nakladnikom ugovor o koncesiji.

(3) Ako se u roku utvrđenom u odluci o dodjeli koncesije ne sklopi ugovor o koncesiji, Vijeće će poništiti odluku o dodijeljenoj koncesiji, a pravna osoba nema pravo na naknadu štete.

(4) Ugovor o koncesiji, osim uvjeta bitnih za ostvarivanje koncesije, mora sadržavati programsku osnovu i druge uvjete iz ponude za dobivanje koncesije.

(5) Nakon početka ostvarivanja koncesije prema sklopljenom ugovoru, koncesija se može prenijeti na drugu pravnu osobu zajedno s imovinom, pravima i obvezama prijeko potrebnim za neprekinuti nastavak ostvarivanja koncesije, a uz prethodnu suglasnost Vijeća sukladno ovom Zakonu. U tom će se slučaju sklopiti dodatak ugovoru o koncesiji ili odgovarajući novi ugovor.

Članak 64.

(1) Područje koncesije može biti na državnoj, regionalnoj, županijskoj, gradskoj, općinskoj ili na drugoj razini utvrđenoj posebnim propisom.

(2) Područje koncesije na državnoj razini mora obuhvatiti najmanje 60% stanovništva Republike Hrvatske, a na regionalnoj razini najmanje 70% stanovništva regije.

(3) Koncesija se dodjeljuje na vrijeme koje ne može biti dulje od deset niti kraće od četiri godine.

(4) Za koncesiju se plaća naknada. Naknada za koncesiju uplaćuje se u korist Državnog proračuna.

(5) Visinu i način plaćanja naknade za koncesiju propisuje Vijeće, kao i visinu i način plaćanja naknade za natječajnu dokumentaciju i ponudu za javni natječaj.

Članak 65.

(1) Vijeće će donijeti odluku o privremenom ili trajnom oduzimanju koncesije nakladniku koji obavlja djelatnost radija i/ili televizije ako utvrdi:

1. da je koncesija dobivena na temelju netočno iskazanih podataka važnih za donošenje odluke o dodjeli koncesije,

2. da nakladnik nije počeo ostvarivati koncesiju u roku određenom ugovorom o koncesiji ili ne poštuje tehničke uvjete iz ugovora o koncesiji dulje od mjesec dana od početka ostvarivanja koncesije, odnosno prekine ostvarivati koncesiju dulje od 48 sati,

3. da nakladnik obavlja djelatnost i nakon treće opomene Vijeća ili nadležnog ministarstva, suprotno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili ugovora o koncesiji,

4. da nakladnik više ne ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti iz članka 10. ovoga Zakona,

5. da nakladnik objavljuje programske sadržaje suprotno članku 15. ovoga Zakona,

6. da se nakladnik ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava najmanje 90% programske osnove,

7. da nakladnik ni nakon proteka roka utvrđenom u ugovoru o koncesiji nije uplatio naknadu za koncesiju,

8. da nakladnik nije ni nakon primitka opomene Vijeća, u određenom roku dostavio podatke o promjeni podataka iz članka 49. stavka 1. ovoga Zakona,

9. ako nadležno tijelo utvrdi postojanje nedopuštene koncentracije utvrđene ovim Zakonom,

10. da nakladnik ni nakon opomene Vijeća nije u određenom roku pribavio odobrenje ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava,

11. da nakladnik unatoč odluci Vijeća objavljuje programske sadržaje iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Koncesija prestaje u sljedećim slučajevima:

1. istekom vremena na koje je dana,

2. ako se nakladnik odrekne koncesije,

3. prestankom pravne osobe nakladnika,

4. ako je nakladniku pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje djelatnosti za koju je koncesija dodijeljena,

5. sporazumnim raskidom ugovora o koncesiji.

(4) Ugovor o koncesiji prestaje važiti danom konačnosti odluke o oduzimanju koncesije odnosno danom prestanka koncesije.

Članak 66.

(1) Iznimno od odredbe članka 8. ovoga Zakona, Vijeće može privremeno ograničiti slobodu prenošenja programskih sadržaja iz drugih država, i to ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

– ako sadržaj televizijskog programa koji se prenosi iz druge zemlje članice Europske unije otvoreno, ozbiljno i teško krši odredbe propisanih programskih uvjeta i načela koja se odnose na zaštitu maloljetnih osoba od ozbiljnog narušavanja njihovoga fizičkog, psihičkog i moralnog razvoja, posebno ukoliko programski sadržaji uključuju pornografiju i nasilničko ponašanje,

– ako utvrdi da sadržaji televizijskog programa vjerojatno narušavaju fizički, psihički i moralni razvoj maloljetnih osoba, osim u slučaju kada je osigurano, izborom vremena njihova objavljivanja ili drugim tehničkim mjerama, da maloljetne osobe u području objavljivanja ne mogu normalno čuti ili vidjeti takve programske sadržaje,

– ako se programom potiče na mržnju prema drugoj rasi, spolu, religiji ili nacionalnosti,

– ako je u prethodnih 12 mjeseci nakladnik postupio u smislu prethodnih podstavaka ovoga članka najmanje dva puta,

– ako je zemlja članica Europske unije pisano obavijestila nakladnika i Komisiju Europske unije o utvrđenim povredama iz ovoga članka i o mjerama koje će poduzeti ako se takve povrede ponove,

– ako konzultacije sa zemljom članicom Europske unije iz koje se prenosi program i sa Komisijom Europske unije nisu pridonijele mirnom rješenju u roku 15 dana od dana obavijesti iz prethodnog podstavka, a nastavljeno je sa navedenim povredama.

(2) Nakladniku koji unatoč odluci Vijeća objavljuje programske sadržaje iz stavka 1. ovoga članka, Vijeće će oduzeti koncesiju.

Članak 67.

(1) Vijeće može na zahtjev nakladnika donijeti odluku o obnovi koncesije za sljedeće razdoblje uz raspisivanje javnog natječaja, ako nakladnik obavlja djelatnost u skladu s propisima i ugovorom o koncesiji.

(2) Zahtjev za obnovu koncesije nakladnik mora podnijeti Vijeću najmanje 6 mjeseci prije isteka trajanja koncesije.

(3) Na temelju odluke Vijeća iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor o koncesiji.

VII. NADZOR

Članak 68.

Nadzor nad zakonitošću rada nakladnika obavlja nadležno ministarstvo.

VIII. ZABRANA I PRESTANAK OBAVLJANJA DJELATNOSTI

Članak 69.

(1) Nakladnik ne smije objavljivati programske sadržaje ako ne ispunjava uvjete iz ovoga Zakona.

(2) Vijeće može nakladniku iz stavka 1. ovoga članka zabraniti obavljanje djelatnosti te mu privremeno oduzeti uređaje za rad, proizvode i materijal koji je upotrebljavan za obavljanje djelatnosti.

IX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 70.

(1) Novčanom kaznom do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. obavlja djelatnost objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga a nije kao nakladnik upisana u sudski ili drugi registar, te ne udovoljava drugim uvjetima iz ovoga Zakona,

2. promijeni, odnosno dopuni programsku osnovu za više od 10% programske sheme protivno odredbi članka 11. stavka 4. ovoga Zakona,

3. objavi programske sadržaje koji ne udovoljavaju propisanim kriterijima iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona, ili u objavi sadržaja radijskog i televizijskog programa ne postupi prema odredbi članka 13. stavka 2. ovoga Zakona,

4. uporabom nekoga tehničkog sredstva u programskom sadržaju bez znanja gledatelja, odnosno slušatelja, prenese određene poruke ili utječe na gledatelje, odnosno slušatelje, a da oni toga nisu svjesni, protivno odredbi članka 15. stavka 2. podstavka 4. ovoga Zakona,

5. ne vodi očevidnik o objavljenom programu i ne sačuva snimke cjelovito objavljenoga programskog sadržaja 60 dana od objavljivanja prema članku 16. stavku 1. ovoga Zakona ili ne postupi prema odredbi članka 16. stavka 2. ovoga Zakona,

6. obavi oglašavanje i teletrgovinu a ne postupi prema odredbi članka 17. stavka 1. ovoga Zakona,

7. obavi oglašavanje i teletrgovinu protivno odredbi članka 18. stavka 1., 2. ili 6. ovoga Zakona,

8. obavi oglašavanje u trajanju duljem od propisanog u članku 19. stavku 1. ili 2. ovoga Zakona,

9. objavi programski sadržaj pod pokroviteljstvom koji ne udovoljava uvjetima propisanim u članku 20. stavku 2. ovoga Zakona,

10. objavi programski sadržaj pod pokroviteljstvom protivno odredbi članka 21. ovoga

Zakona,

11. ne izvrši obveze objavljivanja programskih sadržaja u propisanom vremenu iz članka 22. stavka 3., 4., 5., 6. ili 7. ovoga Zakona,

12. ne izvrši obvezu o propisanom udjelu vlastite proizvodnje iz članka 24. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona,

13. ne izvrši obvezu o propisnom udjelu hrvatske glazbe u dnevnom objavljivanju programa iz članka 25. ovoga Zakona,

14. ne objavi propisani omjer programskih sadržaja na hrvatskom jeziku prema odredbi članka 27. ovoga Zakona,

15. ne postigne opseg udjela europskih audiovizualnih djela iz članka 29. ovoga Zakona,

16. ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članka 31. ovoga Zakona,

17. ne objavi bez naknade na zahtjev nadležnog državnog tjela nužnu obavijest iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona,

18. prenese događaj značajan za javnost Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili države članice međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku protivno odredbi članka 34. stavka 1. ovoga Zakona,

19. obavi povezivanje televizijskih i radijskih programa u mreže protivno odredbi članka 35. stavka 1. podstavka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona,

20. ne objavi udio vlastite proizvodnje propisan za nakladnika neprofitnoga radijskog ili televizijskog programa prema članku 36. stavku 1. ovoga Zakona ili objavi promidžbne poruke u trajanju duljem od propisanog u članku 36. stavku 5. ovoga Zakona,

21. ne izvrši obvezu dostave podataka o imateljima dionica i udjela prema članku 44. stavku 1. ovoga Zakona nakon upozorenja nadležnog ministarstva,

22. ostvari nedopuštenu koncentraciju suprotno odredbi članka 46. i/ili 47. ovoga Zakona,

23. ne prijavi promjenu vlasničke strukture prema odredbi članka 49. stavka 1. ovoga Zakona,

24. obavi prijenos koncesije na drugu pravnu osobu protivno odredbi članka 63. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom do 100.000,00 kuna.

Članak 71.

(1) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. ne izvrši obvezu podnošenja prijave za upis u očevidnik nakladnika elektroničkih publikacija iz članka 38. stavka 3. ovoga Zakona,

2. objavi programski sadržaj drugih elektroničkih medija putem informacijsko-komunikacijskih veza suprotno odredbi članka 39. ovoga Zakona,

3. postupi u pogledu uređaja odnosno sredstava koji omogućavaju slobodan pristup zaštićenim uslugama suprotno članku 42. ovoga Zakona,

4. sudjeluje u postupku javnog prikupljanja ponuda ili javnom natječaju suprotno odredbi članka 50. ovoga Zakona,

5. postane nakladnik i/ili osnivač nakladnika radijskoga, odnosno televizijskog programa, odnosno stekne više od 10% vlasništva dionica ili udjela u kapitalu nakladnika radijskog ili

televizijskog programa suprotno članku 52. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom do 20.000,00 kuna.

X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 72.

Odredbe članaka 23. do 30. i 33. ovoga Zakona ne primjenjuju se na televizijske programe specijalizirane za televizijsku prodaju i oglašavanje.

Članak 73.

(1) Nakladnici elektroničkih medija dužni su u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti svoj rad, poslovanje i opće akte s odredbama ovoga Zakona.

(2) Na prava, obveze i odgovornosti nakladnika i novinara, objavljivanje priopćenja i ispravaka, ostvarivanje prava građana na odgovor i ispravak, te na pitanja programskog sadržaja koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se posebni propisi.

Članak 74.

(1) Vijeće za radio i televiziju osnovano po posebnom zakonu nastavit će s radom po odredbama ovoga Zakona do imenovanja Vijeća za elektroničke medije sukladno ovom Zakonu.

(2) Danom imenovanja Vijeća za elektroničke medije prestaje mandat članovima Vijeća za radio i televiziju.

Članak 75.

(1) Vlada Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovat će osobu ovlaštenu za provođenje svih radnji potrebnih za osnivanje Vijeća za elektroničke medije kao pravne osobe, te za upis u sudski registar.

(2) Vlada Republike Hrvatske u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona predložiti će Hrvatskom saboru članove Vijeća za elektroničke medije sukladno ovom Zakonu.

Članak 76.

(1) Vijeće za elektroničke medije u roku od 30 dana od dana imenovanja dužno je podnijeti Hrvatskom saboru Statut na potvrdu sukladno članku 58. ovoga Zakona.

(2) Vijeće za elektroničke medije u roku od 90 dana od dana svoga imenovanja donijet će provedbene propise predviđene ovim Zakonom.

(3) Ministar će donijeti provedbene propise predviđene ovim Zakonom u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Do stupanja na snagu provedbenih propisa iz stavka 2. i 3. ovoga članka primjenjivat će se podzakonski propisi koji uređuju odnosna pitanja, ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 77.

Do utvrđivanja tijela državne uprave nadležnog za poslove javnog informiranja posebnim propisom, nadležnim ministarstvom po ovom Zakonu smatrat će se Ministarstvo kulture.

Članak 78.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odredbe Glave XII. Radio i televizija Zakona o telekomunikacijama (»Narodne novine«, br. 76/99., 128/99., 68/01. i 109/01.).

Članak 79.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se od 1. rujna 2003. godine

Klasa: 008-02/03-01/01

Zagreb, 15. srpnja 2003.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Zlatko Tomčić, v. r.